

Müjdə ver, ikrah oyatma. Asanlaşdır, çetinləşdirmə.

Kitabın sahibi: _____

Oxu tarixi: _____

TEİZM

SEMINARLARI

MÜRTƏZA MÜTƏHƏRİ

Fars dilindən tərcümə:

Rauf İmranoğlu

Tərcüməçi: Rauf İMRANOĞLU
Redaktor: Nurəddin ƏLİYEV
Korrektor: Turac ELDARQIZI
Bədii və texniki tərtibat: Əsmayıł SÜLEYMANLI
Üz qabığının dizaynı: Kənan NƏSİBOV

مەن تىسى مەھرى
تۈھىب

**Mürtəza Mütəhhəri
TEİZM SEMİNARLARI**

Bakı, "Irşad" Nəşriyyatı – 2021, 408 səh. / III nəşr

© Sədra Nəşriyyatı / 1994

© Parlaq İmzalar MMC / 2014

Kitabın bütün hüquqları qorunur. İcazəsiz olaraq hər hansı vasitə ilə nəşri və yayımılanması qadağandır.

DQİDK-nin 16.04.2021 tarixli DK-329/Ş
saylı məktubu ilə nəşrinə razılıq verilmişdir.

Irşad Nəşriyyatı | 22
Mürtəza Mütəhhəri | 6

İRŞAD – Parlaq İmzalar MMC-yə məxsus markadır.

www.parlaqimzalar.az
irshad@parlaqimzalar.az
facebook.com/irshadkitab
instagram.com/irshadkitab
0559697259 / 0559897259

Mətbəə: "Şərq-Qərb" ASC
Çap tarixi: 22.07.2021
Sifariş: 1473

Mündəricat

Ön Söz _____ 15

I SEMİNAR

MÖVZUYA GİRİŞ	23
Qeybə inam	23
Birinci müqəddimə	25
Bir suala cavab	26
Varlıqlar mövcudluq cəhətindən iki növdür	27
Misal	28
Platonun misalı	31
İkinci müqəddimə	33
Diger bir misal	35
Üçüncü müqəddimə	37

Allahın varlığının isbat yolları

II SEMİNAR

1. FITRƏT YOLU	45
Allahın varlığının isbatı üçün qeyd edilən yollar	45
Fitri yol	46
Fitrət yolu Quranda	47
Fitrət yolu ariflərin kəlamında	49

Fitrət yolu müasir alimlərin prizmasından	50
Din hissinin gücləndirilməsi	58
Elmi, yaxud yarımfəlsəfi yol	59
Yarımfəlsəfi yolun növləri	60
Yarımfəlsəfi yolun hər üç forması Quranda	61
Yarımfəlsəfi yolların misalla izahı	62

III SEMİNAR

2. ELMİ VƏ YARIMFƏLSƏFİ YOLLAR	
NİZAM DƏLİLİLİ-1	73
Fitrət yolu yeni bir məsələ deyildir	73
Quran fitrət yolunu təsdiq edir	75
Nizam dəlili (teleoloji dəlil)	76
Yaradılışdakı nizamın mənası	77
Materialistlər zəncirvari nizamı inkar etmirlər	79
Teleoloji nizam (məqsəddən yaranan nizam)	80
Aləmdə teleoloji nizam mövcuddurmu?	83
Nizam dəlilində elmin rolü	84
“Gedilmiş yol” kitabının tənqidi	84

IV SEMİNAR

NİZAM DƏLİLİLƏRİ-2	103
Teleoloji nizam	103
“Gedilmiş yol” kitabının tənqidi haqda	104
Aləmdə təsadüf varmı?	106
Geniş və əhatəli baxışa görə aləmdə təsadüf yoxdur	108
Nizam dəlili keçmiş alimlərin bəyanı ilə	110
Hidayət dəlili	113
Hidayət dəlili Quranda	114
Səbəbiyyət qəçiləlməzliyi	116

V SEMİNAR

HİDAYƏT DƏLİLİLİ-1	127
Hidayət və nizam iki ayrı-ayrı məsələdir	127
Nizam ilə hidayətin fərqi	128
Quranda nizam, yaradılış və hidayət dəlilinin fərqləndirilməsi	131
1. "Taha" surəsinin ayələri	131
2. "Əla" surəsinin ayələri	132
3. "Şüəra" surəsinin ayələri	133
4. "Ələq" surəsinin ayələri	133
Hidayət məsələsinin fəlsəfi şəkildə bəyəni	134
Mühitlə uyğunluq nəzəriyyəsi	135
İbn Sinanın misali	136
Özünübərpa prinsipi	137
Cansız aləmdə hidayət	138
1. Cansızların hidayəti Quran baxımından	138
2. Cansızların hidayəti haqda elmin baxışı	139
Heyvana və insana aid olan hidayət	142

VI SEMİNAR

HİDAYƏT DƏLİLİLİ-2	149
Dörd növ səbəb	151
Məqsəd	151
Məqsədin varlığını necə bilmək olar?	152
Maddədə təşəbbüskarlıq yoxdur	154
Canlılarda təşəbbüskarlıq və seçim	155
Heyvanlardaki sırlı hidayətlərdən nümunələr	158
İnsanda əxlaqi ilhamlar	161
İmam Cəfər Sadiqdən bir hədis	163
Quranda məsələnin başqa şəkildə ifadəsi	164

VII SEMİNAR

HİDAYƏT DƏLİLİ - 3	167
Təcrubi və arqumental biliklərin mənşəyi təcrübə və arqumentin özüdür	167
Məntiqi arqumentdə orta termin	168
Məntiqi arqumentə iki misal	168
Təfəkkürün tərifi	169
İlham biliklərin əldə edilməsində başqa bir amildir	170
İlham və işraq keçmiş alımların nöqteyi-nəzərindən	171
İlham və işraq müasir alımların nöqteyi-nəzərindən	172
Məşşailik və işraqılık	176
Quran və hədislərdə işraqı bilik	176
Yuxu (röya)	178
Keçmiş xatırələrin çıxarılmasının müalicəvi əhəmiyyəti	179
Təhtəlsür və yuxugörmə	181
İşraqı yuxular	184
İki yuxu	185
Quranda yuxu	188

VIII SEMİNAR

YARADILİŞ YOLU - 1	191
Aləmin əzəli və ya "hadis" olması	192
İslam filosofları ilə kəlamçıların fikir ayrılığı	192
Filosofların dəlili	193
Avropalıların prizmasından aləmin "hadis"liyi ilə Allaha etiqad arasında bağlılıq	195

Aləmin əzəli və ya "hadis"	
olması barəsində Quranın nəzəri	196
Quranda Adəmin yaradılışı	
etiqadi yox, əxlaqi bir məsələ kimi göstərilib	198
Forma dəyişikliyi, yoxsa yaranış?	199
Maddənin və enerjinin	
saxlanması barəsində bir sual	201
Substantiv hərəkət	203
Aləmin yaranması və substantiv hərəkət	204
Bir sual	208

IX SEMİNAR

YARADILIS YOLU-2	211
Bizim bəhsimizdə yaradılışın mənası	211
Filosofların fikrincə, aləmin zaman baxımından "hadis" olması zəruri deyildir	212
Filosofların fikrincə, bir şeyin məxluq sayılması üçün onun zati "hadis"liyi kifayətdir	212
Birinci sual	213
İkinci sual	214
Üçüncü sual	215

X SEMİNAR

3.ƏQLİ VƏ FƏLSƏFİ YOLLAR	235
Aristotelin dəlili	236
Son zamanlar bu dəlilə tutulan bir irad	238
Cavab	238
İbn Sinanın dəlili	239
Bu dəlilin Nəsirəddin Tusi tərəfindən verilən ifadəsi	243
Nizam, yaradılış və hidayət yolunun tamamlayıcısı fəlsəfi sübutlardır	248

XI SEMİNAR

ƏQLİ VƏ FƏLSƏFİ YOLLAR-2	255
Elm təklikdə Allahın varlığını isbat edə bilməz	255
Anselmin ontoloji sübutu	259
Dekartın fərziyyəsi	261
İbn Sinanın bu fərziyyəyə cavabı	261
Allahın varlığına Dekartın sübutu	262
Ontoloji sübuta Kantın etirazı	264
Sədrəddin Şirazi tərəfindən irəli sürülen "siddiqlərin sübutu"	266
1. Vücudun orijinallığı nəzəriyyəsinin tarixçəsi	266
2. Vücudun orijinallığı nəzəriyyəsi	268

İradlara Cavab

XII SEMİNAR

TEİZM VƏ TƏKAMÜL NƏZƏRİYYƏSİ-1	275
Növlərin yaranması	
haqqında yalnız iki fərziyyə mövcuddur?	275
Növlərin yaranması haqqında müxtəlif nəzəriyyələr	278
1. "Növlərin dəyişilməsi" nəzəriyyəsi	278
2. "Yaradılış" nəzəriyyəsi	279
3. "Növlərin əzəliliyi" nəzəriyyəsi	279
Üçüncü nəzəriyyənin təqnidisi	281
Birinci və ikinci nəzəriyyələrin təqnidisi	282
Növlərin dəyişilməsi	
nəzəriyyəsinin tərəfdarlarının səhvi	282
Teizmin savadsız tərəfdarlarının səhvi	283
Növlərin təkamülü	
məsələsi ilə nizam dəlili arasındaki əlaqə	283

Lamarkın nəzəriyyəsi	284
Mühitlə uyğunlaşma nəzəriyyəsi	290
Lamarkın nəzəriyyəsinin tənqidisi	290
Lamarkın qanunlarının tənqidisi	293
Darvinin qanunları	294

XIII SEMİNAR

TEİZM VƏ TƏKAMÜL NƏZƏRİYYƏSİ-2	299
Nə üçün növlərin dəyişilməsi	
nəzəriyyəsini teizmlə zidd hesab etmişlər?	300
Darvinin fikrinin əsası	303
Maltusun nəzəriyyəsinin Darwinin düşüncəsinə təsiri	304
Darvinin başqa qanunu	305
Darvinin nəzəriyyəsi ilə	
nizam dəlilinin toqquşma nöqtəsi	307
Darvinin metafizik qüvvəni etiraf etməsi	311
Məqsədə diqqət prinsipinin	
avropalılar arasında bədnam olması	312
Darvin və Lamark təbiətin	
həqiqi axarını hiss edirmişlər	313
Lamarkın və Darwinin nəzəriyyəsinə tutulan iradlar	315
Təkamülün sırrı	316

XIV SEMİNAR

TEİZM VƏ ŞƏR PROBLEMI-1	325
Fəlsəfi kitablarda şər probleminin müzakirəsi	327
Fəlsəfi kitablarda şər probleminin,	
yaradanın ədaləti cəhətindən müzakirəsi	328
Şər probleminin həllində keçilən mərhələlər	329
Dindar şəxsin şər probleminə qısa cavabı	329
Şərin mahiyyəti	331

Bəzilərinin bu məsələdən səhv çıxarışı	332
Şərin mahiyyətini təhlil etməklə yalnız dualizmə cavab vermək olar	333
Xeyirlə şərin ayrılmazlığı	335
Aləmin ümumi qanun əsasında idarəsi	337
Aləmin nizamında xeyrin üstünlük təşkil etməsi	338
Varlığın mərtəbələrinin ədədlərin mərtəbələrinə oxşarlığı	340

XV SEMİNAR

TEİZM VƏ ŞƏR PROBLEMI-2	349
Keçən bəhsin xülasəsi	349
Üçüncü mərhələ: şərlər xeyirlərə səbəb olur	350
Şərlərin birinci növü: fani olma	351
Fani olmaların hikməti	352
Baba Əfzəl Kaşının ölümün hikməti haqda sözü	354
Şərlərin ikinci növü: müxtəlifliklər və ayrı-seçkililiklər	357
Fərqliliklərlə bağlı birinci məsələ: fərqliliklər varlıqların zati xüsusiyyətidir	357
Fərqliliklərlə bağlı ikinci cəhət: gözəlliliklər çırkinliklərə borcludur	360
Şərlərin üçüncü növü: çətinliklər və müsibətlər	361
Müsibətlər tərəqqiyə səbəb olur	361

XVI SEMİNAR

TEİZM VƏ ŞƏR PROBLEMI-3	375
Quranın məntiqinə görə, Allah hər şeyin yaradanıdır	375
Qeyd	376
Quran prizmasından müxtəlifliklərin və fərqliliklərin sırrı	377

Həzrət Adəmin	
yaradılışında xeyir və şərin ayrılmazlığı	379
Quran prizmasından şərlərin faydaları	381
1. Ölümün faydaları	381
2. Çətinliklərin və müsibətlərin faydaları	383
İnsanların imtahani	385
İmtahanların əsl fəlsəfəsi	386
“Şeytan” Quran prizmasından	387
Şeyx Ənsari haqqında bir yuxu	389
Aləmin ümumi nizamı	
baxımından Şeytanın varlığının zəruriliyi	391
Bir sual	393

Ön söz

Əsrlər boyu dünyada öz fikir və düşüncəsi ilə bəşəriyyətə misilsiz xidmətlər etmiş bir çox mütəfəkkirlər yaşayıb-yaratmışlar. İnsanlıq bu şəxslərə çox şey borcludur. Məhz bu elm fədailərinin sayəsində insani dəyərlər inkişaf etmiş, düşüncələr işiqlanmış, qaranlıqlar aydınlığa qovuşmuşdur.

Görkəmli İslam alimi, filosof Mürtəza Mütəhhəri də bu mütəfəkkirlər sırasında öz xüsusi yeri olan şəxsiyyətlərdəndir. O, ömrünü cəmiyyətin islahına, müasir dövrdə meydana çıxan və dəyərləri təhdid edən şübhələrə cavab tapmağa həsr etmişdir. Bu-na görə də Mütəhhəri dövrünün gəncləri, ziyalıları, ümumiyətlə, bir islahatçı alim olaraq kütlə tərəfindən sevilmiş, sağlığında böyük İslam alimi kimi şöhrət qazanmışdır.

* * *

Mürtəza Mütəhhəri 1919-cu il fevralın 2-də Xorasan mahalının Fəriman şəhərində alim və inançlı bir ailədə dünyaya gəlib.

Mütəhhəri uşaqlıq dövrünü məktəbdə ibtidai təhsil almaqla və Quran öyrənməklə keçirib.

O, 1931-ci ildə Məşhəd şəhərinin mədrəsələrində şəriət dərs-lərini öyrənməyə başlayır.

1937-ci ildə dərslərini davam etdirmək üçün Qum şəhərinə gedir. Orda 15 il qalır və dövrünün ən məşhur filosoflarından

Teizm Seminarları

olan azərbaycanlı alim Məhəmmədhüseyn Təbatəbai kimi görkəmlı şəxsiyyətlərdən dərs alaraq İslam elmləri və digər sahələrdə yüksək dərəcələrə çatır. O cümlədən İslam fəlsəfəsi, fiqh və üsul, sosiologiya, psixologiya, tarix, təfsir, İslam sxolastikası və başqa sahələr üzrə böyük nailiyyətlər əldə edir.

1952-ci ildə Tehrana köçən alim elə o zamandan elmi tədqiqat işlərinə başlayır. Həmin dövrdə müəllimi Məhəmmədhüseyn Təbatəbainin qələmə aldığı “Fəlsəfə prinsipləri və realizm metodu” kitabına giriş yazar və 5 cilddə şərh edir. O bu işi 1953-cü ildə sona çatdırır.

1955-ci ildən başlayaraq “Tələbə İslam Cəmiyyəti”ndə yeni və fərqli yanaşmalarla Quran təfsiri dərsləri deyir və eyni ildə Tehran universitetinin “İlahiyyat Elmləri və İslam Maarifi İnstitutu”nda müəllimlik fəaliyyətinə başlayır və burada təlim-tədris işini iyirmi il (1976-ci ilə kimi) davam etdirir.

Tehran ziyalıları və gəncləri ilə mütəmadi ünsiyyətdə olan Mütəhhəri Tehranda olduğu müddətdə müxtəlif konfranslarda, tədbirlərdə çıxış edərək İslam dininə qarşı yönəlmüş iradılara, şübhələrə cavab verir, məsələlərə yeni baxış gətirir. Beləliklə, get-gedə Mütəhhəri ziyalı kütlənin sevimlisinə çevrilir, müxtəlif konfranslara dəvətlər alır, artıq çıxışları Tehranla məhdudlaşdır; digər şəhərlərdə də müxtəlif tədbirlərdə iştirak edir.

1959-cu ildə Mütəhhəri “Həkimlərin İslam Cəmiyyəti”nə speaker kimi dəvət olunur və orada o günə kimi müzakirə olunmayan “İslam və zamanın ehtiyacları”, “Teizm” mövzusu kimi bir çox elmi əhəmiyyətli çıxışlar edir.

1967-ci ildə o dövrün elmi müzakirə ocağı sayılan İrşad İslam Mədəniyyət Mərkəzi təsis edilərkən Mütəhhəri oranın əsas üzvlərindən biri olur. İrşadda Mütəhhəri ilə yanaşı, Dok. Əli Şəriəti kimi dövrün digər ziyalıları da çıxış etməyə başlayır.

Bir neçə il sonra İrşad İslam Mədəniyyət Mərkəzindən ayrılsa da, fəaliyyətini, çıxışlarını müxtəlif yerlərdə davam etdirir. Elmi-

ictimai fəaliyyəti ilə yanaşı, dövrün aktual problemlərini ələ alan əsərlər üzərində də işləyir.

Daim cəmiyyətdəki nöqsanların islahi fikrində olan yorulmaz alim 1979-cu ilin may ayının 2-də sui-qəsd nəticəsində başından aldığı gülə yarası ilə şəhid edildi.

* * *

Mürtəza Mütəhhəri öz dövrünün problemlərini lazıminca başa düşüb araştırmağı bacaran və eyni zamanda bütün varlığı ilə İslam dininə bağlı olan bir mütəfəkkir alim olmuşdur. Onun varlığında cəmləşən bu iki xüsusiyyət ona yaşadığı dünyani dərk etmək, onda baş verən elmi-ictimai dəyişiklikləri vaxtında müşahidə edərək mövcud problemlərlə, ehtiyaclarla tanış olmaq və onların həlli yolunda var qüvvəsi ilə çalışmaq imkanı verirdi.

Mütəhhəri öz zəmanəsini dərindən tədqiq edərək onu lazıminca tanımağa çalışırıdı. O bu barədə özünün “Gənc nəslin yönləndirilməsi” adlı məqaləsində yazır:

“Biz hazırda çox mühüm bir sual qarşısında dayanmışıq. Yə sadığımız dövrdən, onda baş verən mühüm dəyişikliklərdən xəbərsizik. Bəzən haqqında əvvəlcədən lazımi qədər tədqiqatlar aparmadığımız mövzularla rastlaşıraq...”

Mütəhhəri bu məsələyə həddindən artıq diqqət yetirmiş, dövrün problemlərini vaxtında və hətta bəzən vaxtından da qabaq analiz etməyi bacarmış və İslam dini baxımından bu məsələnin nə qədər əhəmiyyətli olduğunu dərk etmişdir. O, yüksək istedadı sayəsində İslam dininin sosioloji məsələlərinin öyrənilməsinin həddən artıq əhəmiyyətli olmasını başa düşmüşdür.

O bilirdi ki, müasir şübhələrə keçmiş dövrlərin klassik izahları ilə cavab vermək mümkün deyil. Mütəhhəri “Dini mədrəsələrin müasir vəzifələri” adlı məqaləsində yazır:

“Əgər biz müasir dövrü səksən il bundan qabaqçı dövrlə müqayisə etsək, o dövrdə yaşayan cəmiyyətin bir növ qapalı cəmiyyət olduğunun şahidi olarıq. Həmin cəmiyyətdə ideoloji mə-

Teizm Seminarları

sələlərin və ictimai anlayışların hamısı kənar yerlərdən deyil, dini mədrəsələr və ruhanilər tərəfindən verilirdi. O dövrdə, demək olar ki, yad fikirlərin xalq arasında yayılması mümkün deyildi...

Artıq müasir dövrdə həmin tarazlıq pozulmuşdur və biz mün-təzəm olaraq ibtidai-orta məktəblərdə, ali təhsil ocaqlarında, küt-ləvi informasiya vasitələrində, iclas və konfranslarda minlərlə yeni fikirlərin yayılmasının şahidi oluruq”.

Məhz bu yeni fikirlər yeni ictimai təbəqənin formallaşmasına səbəb olurdu. Mütəhhəri bu ictimai təbəqəni “gənc nəsil” və ya “gənclərin təfəkkürü” adlandırdı:

“Gənc nəsil dedikdə məqsəd ancaq cavanlar deyil, təhsil al-maq və yeni mədəniyyətlərlə tanışlıq nəticəsində özünəməxsus təfəkkür tərzinə sahib olan müxtəlif yaşılı şəxslərdir. Başqa sözlə desək, burada hər hansı bir təfəkkür tərzi nəticəsində müəyyən şəkildə formallaşmış bir ictimai təbəqə nəzərdə tutulur”.

Yeni ictimai təbəqənin ən böyük xüsusiyyətlərindən biri, onların öz dini etiqadlarına şübhə ilə yanaşmaları olmuşdur. O, gənc nəslin bu vəziyyətini belə təsvir edir:

“Yaşadığımız dövr, dini və etiqadi baxımdan hamı üçün, xüsusişə gənc nəsil üçün iztirab, böhran və çəşqirliq əsridir. Dövr-şərait bir sira problemlər yaratmış, unudulmuş köhnə sualları bir daha ortaya atmışdır”.

Alim müasir dövrdə üzə çıxan şübhələrin anlayışla qarşılmalı olduğunu, “şübhə”lərin “yəqin” üçün giriş funksiyası daşıdığını bildirmiştir:

“Görəsən, biz bu şəkk və tərəddüdlər burulğanından, şübhə və suallar hücumundan narahat olaraq təəssüflənməliyikmi? Mənim fikrimcə, bu barədə nigaran olmağa heç bir əsas yoxdur. Şübhə yəqinin, sual vüsalın, iztirab isə rahatlıq və asayışın müqəddiməsidir”.

Mütəhhəri digər yerdə bu kimi şübhələri özünəməxsus bir terminlə “müqəddəs şübhə” adlandırmışdır.

Alim eyni zamanda sualları, şübhələri eşitmək istəməyən, dövrün tələbləri haqqında düşünməyən mühafizəkar təbəqəni də tənqid edərək yazar:

“Bu barədə təəssüf doğuran məsələ, şəkkin insanı araşdırma və tədqiqat aparmağa sövq etməməsi və ya ictimai şəkki şübhələrin bəzi insanları cavab axtarış tapmağa vadə edə bilməməsidir”.

Mütəhəhərinin qarşısında müxtəlif fikirlərin təsiri nəticəsində formalaşmaqdə olan, beyini suallarla, şübhələrlə dolu gənc bir nəsil dayanırdı. O alim üzərinə düşən vəzifəni, bu nəslü şübhələrdən uzaqlaşdırıb yəqinə çatdırmaqdə görmüş və bu işi həyat-a keçirmək üçün məhz qələmini işə salmışdır. Özü bu barədə yazar:

“Əlimə qələm alaraq kitab və ya məqalə yazmağa başladığım son iyirmi ildə, bütün yazılarimdə düşündüyüm yeganə şey yaşadığımız əsrдə islami məsələlər barəsində yaranmış sual və şübhələri həll etmək olub. Yazılarımın bəzisi fəlsəfi, bəzisi ictimai, bəzisi əxlaqi, bəzisi isə fiqhi və ya tarixidir. Həmin yazıların mövzuları bir-birindən tamamilə fərqli olsalar da, onların hamisının ümumi hədəfi yalnız və yalnız bir şey olub”.

Mütəhəhəri azsaylı alımlərdən idi ki, dövrünün tələbini, aktual olan məsələləri bilirdi və ömrünü bu yolda xərcləyirdi. Mütəhəhəri bilirdi ki, səmavi dində cavabsız suallar yoxdur. Cavabsız qalan sualların, İslamin yanlış tanınmasının səbəbi məhz bu dinin himayəcisi olduqlarını iddia edən məsuliyyətsiz şəxslərdir:

“On dörd əsrдən artıq vaxt keçməsinə baxmayaraq, müqəddəs İslam dini hələ də tanınmaz qalmış bir dindir. Bu dinin həqiqətləri uzun müddət xalq arasında təhrif olunmuş formalarda əks olunub. Bəzi şəxslərin dindən qaçmasının əsas səbəbi də bu ad altında aparılmış səhv təlimlərdir. Bu müqəddəs dinə həzirdə da ən çox zərbə vuranlar zahirdə onu himayə etmək istəyən iddiaçılardır. Bir tərəfdən imperialist qüvvələrin gizli və aşkar vasitələrlə hücumu, digər tərəfdən də əsrin İslami himayə

etmək istəyən iddiaçılarının məsuliyyətsizlikləri bu dinin müxtəlif sahələrdə ideoloji hücumlara məruz qalmışına səbəb olub. Bu-na görə də mən öz bacarığım çərçivəsində bu sahədə əlimdən gələni etmək fikrindəyəm”.

“...Öz istedad və qabiliyyətim çərçivəsində islami məsələlər barəsindəki problemləri həll etməyə, həqiqətləri olduğu kimi açıqlamağa və əgər əməli azğınlıqların qarşısını ala bilmirəmsə də, heç olmasa fikri və ideoloji azğınlıqlarla mübarizə aparma-ğa, xüsusilə İslam düşmənlərinin əllərində bəhanə olan məsələ-lərin aydınlaşdırılmasına çalışmışam”.

Doğrudan da, o bu yolda əlindən gələni əsirgəmədi, gecə-sini gündüzünə qataraq çalışdı və ömrünü bu yolda fəda etdi. Bununla da, Mütəhəhəri böyük bir mütəfəkkir kimi tarixə öz parlaq imzasını qoymuşdur.

* * *

Mürtəza Mütəhəhərinin vəfatından sonra alimin dəyərli çıxışları onun varisləri tərəfindən (“Sədra” Nəşriyyatı) kağız üzərinə köçürülrək kitab formasına salınmağa başlandı. 30 ildən artıq aparılan işlər nəticəsində alimin bənzərsiz kitabları ərsəyə gəldi. Demək olar ki, hazırda bu işlər yekunlaşmaq üzrədir. Çıxışlardan hazırlanan və alimin öz sağlığında yazdığı kitabların məcmusu təxminən 60 adda kitabın meydana çıxmamasına səbəb oldu. Bu kitabların bəzisinin çoxcildli olduğunu nəzərə alsaq, alimin külliyyatı 100 cildi keçir.

Bu kitabların əksər hissəsi şifahi nitqin məhsulu olduğuna, həmçinin keyfiyyətsiz lent yazılarından köçürülməsinə görə əsərlərdə səthi pərakəndəlik nəzərə çarpsa da, bu kitablar alimin fitri istedadı və fövqəladə yaradıcılığı sayəsində kifayət qədər məntiqi və bir-birinə bağlı mövzuları əks etdirir.

O mütəfəkkir şəxsiyyət sağlığında yaşadığı ölkədə, onu dini-ləyə bilənlər tərəfindən, həmçinin azsayı çap olunmuş əsərlərinin oxucuları tərəfindən tanınırdısa, ölümündən sonra çıxışları

nın kitab halına salınması və bu kitabların müxtəlif dünya dillərinə tərcümə olunması nəticəsində artıq Mütəhhəri müsəlman dünyasında tanınmağa başladı.

Ölkəmizdə də müstəqillik illərindən sonra həvəskar şəkildə olsa da, Mütəhhəridən azsaylı kitablar dilimizə tərcümə olunmağa başladı. İnancsız Sovet quruluşundan çıxan, elmi ateizm-lə ünsiyyətdə olmuş beyinləri şübhələrlə dolu olan gəncliyə Mütəhhəridən yaxşı kim cavab verə bilərdi?! Tərcümələrin keyfiyyətsiz olmasına baxmayaraq, Mütəhhərinin kitabları acgözlükə mütaliə edilirdi.

Nəzərimizcə, bir cəmiyyətdə ağla əsaslanan, xurafatdan uzaq inancın formallaşması üçün Mütəhhərinin əsərləri əvəz olunmazdır. Məhz bu kimi səbəblərdən Mütəhhərinin varislərinin yalnız “Parlaq İmzalar” Nəşriyyatı üçün verdiyi rəsmi icazə əsasında Mürtəza Mütəhhərinin əsərlərinin silsiləvi nəşrinə başladıq. Kitabların tərcümə və redaktə işləri peşəkar kollektiv tərəfindən aparılır. Mütəhhərinin işlətdiyi hər kəlmənin öz yeri olduğunu nəzərə alaraq tərcümə və redaktə zamanı kitablar çox diqqətlə işlənilir. Alimin tərcümə olunan elmi kitabları həmin kitabların mövzusu üzrə mütəxəssis olan şəxslər tərəfindən tərcümə və ya redaktə olunur. Eyni zamanda kitabların tərtibatına, çap keyfiyyətinə də xüsusi diqqət göstərilir.

Görülən bu işlər nəticəsində Mütəhhəri oxucularının keyfiyyətsiz tərcümə və çaplardan çəkdikləri əziyyətlərə son qoyulmaqla yanaşı, oxucular alimin əsərlərini sistemli şəkildə əldə etmək rahatlığına da sahib olacaqlar.

“Irşad” Nəşriyyatı

I SEMİNAR

MÖVZUYA GİRİŞ

Bəhsimiz teizm, yəni Allaha və Onun yeganəliyinə iman haqqındadır. Sonra Allaha etiqadla Onun təkliyinə olan etiqadın iki ayrı-ayrı məsələ olduğunu, yaxud birinə digərindən əlahiddə şəkildə etiqad bəsləmək mümkün olmayan və sıx surətdə bağlı məsələlər olduğunu araşdıracağıq.

Qeybə inam

Bütün dini inancların başlangıcı Allaha imandır. Həzrət Əlinin kəlamlarının birində deyilir:

“Dinin əvvəli Allahi tanımaqdır”.¹

Quran ayəsində də buyurulur:

“*Qeybə inanan kəslər*”.²

Ümumiyyətlə, dinə etiqad bəsləyən şəxslərlə, hətta Allaha inanan, amma xüsusi bir dinin ardıcılı olmayan filosoflarla heç bir dinə inanmayanlar arasındaki fərq, başqa sözlə, teistlərlə materialistlərin fərqi qeybə imandadır. Qeyb isə gizli həqiqətlər deməkdir. Burada “gizli həqiqətlər” dedikdə hiss orqanları ilə birbaşa dərk olunmayan

¹ Nəhcül-bələğə, 1-ci xütbə

² Bəqərə, 3

həqiqətlər nəzərdə tutulur. Quran bir sıra yerlərdə “qeyb” sözünü “şəhadət” sözü ilə antonim kimi işlətmışdır. Ətrafımızdakı gördükümüz, hiss etdiyimiz, toxunduğumuz aləm şəhadət aləmi¹ adlanır. Maddi aləmi də Quranın bu təbiri ilə “şəhadət aləmi” adlandırırlar. Teistlərlə materialistlər arasında maddi aləm barəsində fikir ayrılığı yoxdur, yəni teistlər maddi aləmi inkar etmirlər; onlar da materialistlər kimi, maddi aləmi qəbul edirlər, amma bundan əlavə, qeybə, gizli aləmə də etiqad bəsləyirlər. Yəni varlıq aləmini təkcə hiss orqanları vasitəsilə dərk olunan şəhadət aləmindən ibarət hesab etmirlər, əksinə, hiss orqanları ilə dərk olunmayan qeybi varlıqlara da inanırlar və bu qeybi varlıqların birincisi Allahdır. Allaha imandan sonra başqa qeybi varlıqlara, Quranın təbiri ilə desək, mələklərə iman gəlir. Bunun ardınca başqa bir qeybi həqiqətə – vəhyə iman gəlir. Daha sonrakı etiqad isə başqa bir qeybə – məada olan etiqaddır. Bunların hamısı qeybdür. Bunları ona görə qeyd etdik ki, avropalılar arasında və Avropada yazılın fəlsəfi kitablarda bir təfəkkür tərzi, daha doğrusu, bir sofistika müşahidə olunur ki, əlbəttə, kökündən səhvdir. Onlar insanları təfəkkür tərzinə görə iki qrupa bölərək deyirlər: bəzi insanlar materialistdir, bəziləri isə idealist. Materialist kimdir? Materialist maddənin varlığını qəbul edən, amma ruhun, yəni qeyri-maddi olan bütün əşyaların varlığını inkar edən şəxsdir. Bəs idealist kimdir? İdealist ruhun varlığını qəbul edən, amma maddənin varlığını inkar edən şəxsdir. Aydındır ki, bu, əsassız sözdür. Əlbəttə, bunlar idealist deyib, sonra da bütün te-

¹ Şahid olduğumuz aləm. – Tərc.

istləri, Allaha inanan filosofları, dindarları idealistlər sırasına daxil edir və idealizmi də maddənin varlığını inkar etmək mənasında izah edərək deyirlər: “Idealistlər yalnız ruhun varlığını qəbul edir, maddənin varlığını isə əsla qəbul etmirlər”.

Halbuki bizim onların bu bölgüsü əsasında “Görəsən, biz materialistik, yoxsa idealist?”, – deyə düşünməyimiz əsassızdır. Əksinə, əsas məsələ bundan ibarətdir ki, varlıq aləmi hiss üzvləri ilə dərk olunan maddi aləmlə məhdudlaşır, yoxsa maddi aləmdən əlavə, başqa bir aləm də möv-cuddur?

Burada bəzi mətləbləri müqəddimə olaraq qeyd etməliyik, çünki əks təqdirdə, ya ümumiyyətlə, nəticəyə çatma-yacağıq, ya da ki, gec çatacağıq.

Birinci müqəddimə:

Teizm məsələsində ən başlıcası mövzunun düzgün şəkildə müzakirəyə qoyulmasıdır.

Məsələlər öz həlli yolunu tapmaq cəhətindən iki cürdür. Bəzi məsələlərdə problem onun həlli yolunun tapılmasındadır. Bu mənada ki, məsələnin qoyuluşu çox sadədir və hər bir şəxs məsələnin qoyuluşunda eyni formada düşünür, amma bəhs məsələnin həlli yolunun tapılmasındadır. Misal olaraq, iki tələbə adı riyazi məsələləri həll edərkən məsələni eyni şəkildə ortaya qoyurlar. Məsələnin qoyuluşu çox sadədir. Ancaq tələbələrdən biri məsələnin həlli yolunu tapır, digəri isə tapmır. Məntiqçılın dili ilə desək, məsələ haqqında təsəvvürləri eynidir, amma onun haqqında mühakimə yürüdərkən fikir ayrılığı yara-

nır; biri həmin təsəvvür olunan məsələnin isbatı üçün sübut tapır, digəri isə tapmir.

Ancaq bəzi məsələlərdə, xüsusilə də fəlsəfi məsələlərdə əsas problem məsələnin əvvəldən düzgün qoyulmasında olur; çox zaman məsələlər düzgün şəkildə ortaya qoyulmur, irəli gələn problemlər də məsələnin düzgün şəkildə ortaya qoyulmamasından əmələ gəlir. Yəni hər hansı bir tədqiqatçı məsələyə əvvəldən yanlış şəkildə yanaşır və sonra iyirmi il onun üzərində çalışsa da, heç bir nəticəyə çatmır; çünkü məsələnin qoyuluşu əvvəldən düzgün tərzdə olmamışdır. Buna görə də deyirlər ki, fəlsəfi məsələlərlə başqa məsələlər arasındaki fərq bundan ibarətdir ki, fəlsəfi məsələlərdə ən başlıcası onların əvvəlcə düzgün təsəvvür olunmasıdır. Çətinlik məsələyə əvvəlcədən düzgün şəkildə yanaşmaqdadır. Əgər insan məsələyə düzgün şəkildə yanaşa bilsə, onun həlli yolunun tapılması asan olacaq. Tövhid mövzusunda məsələ tamamilə belədir. Əsas odur ki, biz bu məsələyə əvvəldən düzgün yanaşaq. Bütün səhv'lər, iradlar, problemlər, şəklər və şübhələr insanların bu məsələ barəsində yanlış təsəvvüründən irəli gəlir.

Bir suala cavab

Bu mövzunu daha sonra izah edəcəyik, amma indidən ona diqqət etmək yaxşı olardı. Bir çoxları bize belə irad tutub deyə bilər ki, "Siz Allaha etiqadın fitri olduğunu və hər kəsin onu fitrəti ilə dərk etdiyiini iddia edirsiniz, halbuki əgər Allaha etiqad fitri olsaydı, bu barədə insanlar arasında fikir ayrılığı olmazdı və insanlar həmişə bu məsələdə teistlər və ateistlər adlı iki qrupa bölünməzdilər. Siz indi də

dünyanın birinci dərəcəli alımlarınə nəzər salsanız, görərsiniz ki, onlar iki dəstəyə bölünürələr: bəziləri Allahı qəbul edir, bəziləri isə yox. Deməli, Allaha etiqad ən azı fitri deyil, əksinə, qeyri-fitri olan çox mürəkkəb bir məsələdir. Elə bir problemdir ki, bəşər hələ də onun həlli üçün qəti bir yol tapmamışdır. Tibb elmindəki xərcəng xəstəliyi kimidir ki, alımlar hələ də onun səbəbini və müalicəsini kəşf edə bilməmişlər. Allah haqqında bir sıra fərziyyələr və nəzəriyyələr vardır və hər bir qrup müəyyən fərziyyəni müdafiə edir, amma dünyada hamı tərəfindən qəbul edilən vahid bir fikir yoxdur”.

Bizim cavabımız budur ki, Allahın varlığı məsəlesi asan olduğu qədər də çətindir. Kim bu məsələyə düzgün yanaşsa, tərəddüb etmədən onu təsdiq edəcəkdir. O ki qaldı həmin birinci dərəcəli alımlar, onların dəlillərini nəzərdən keçirdikdə görürük ki, nəyisə öz aləmlərində təsəvvür edib, onu “Allah” adlandırmışlar, sonra da öz təsəvvürlərində yaratdıqlarına şəkk-şübhə ilə yanaşmış və iradlar bildirmişlər.

Varlıqlar mövcudluq cəhətindən iki növdür

Soruşa bilərsiniz ki, məgər Allahın varlığı məsələsinə iki və ya daha çox şəkildə yanaşmaq mümkündürmü? Yaxud necə yanaşsaq, səhvə düşcar olarıq və necə yanaşsaq, səhvə düşcar olmariq? Bir misalla izah edim. Baxın, biz Allahın var olub-olmadığını bilmək istəyirik. Əvvəlcə bilməliyik ki, mövcud olub-olmadıqlarını isbat etmək istədiyimiz varlıqlar iki növdür. Bəzən aləmdəki varlıqlardan birini aləmin bir komponenti olaraq isbat etmək istəyirik. Tutaq ki, elementlər haqqında danışarkən deyirik ki, hansısa ele-

menti filan alim kəşf edib. Aləmdə olan elementlərdən hər biri bu aləmin müəyyən bir hissəsini təşkil edir. Yaxud planetlər haqda deyirik ki, filan planeti filan alim kəşf edib. Bu o deməkdir ki, əvvəllər Günəş sistemində səkkiz planet olduğu güman edilirdisə, son zamanlar bu planetlərlə yanaşı, başqa bir planetin də olduğu kəşf edildi və məlum oldu ki, Günəş sistemində doqquzuncu planet də var. Burada da araşdırduğumız əşya aləmin digər varlıqları içərisində, onlarla yanaşı mövcud olan müəyyən bir varlıqdır.

Bəzən isə müəyyən bir mövcudun varlığı haqda bəhs edirik, amma o, başqa varlıqlarla bir sıradə deyil və onlardan biri deyil; əgər mövcuddursa, bütün varlıqlarla birləşdir və bütün varlıqlardadır, yox, əgər mövcud deyilsə, heç bir yerdə mövcud deyil. Necə? Bir misalla izah edək.

Misal

Bildiyimiz kimi, qədim zamanlardan alımların və filosofların müzakirə mövzularından biri də zaman məsələsidir. Bəziləri belə düşünürdülər ki, ümumiyyətlə, zaman mövcud deyil. Amma həmişə filosofların əksəriyyəti zamanın obyektiv varlığına inanmışlar. Əgər bir şəxs eynilə astronomların aləmdə hansısa bir ulduzu başqa ulduzlar arasında axtarması kimi “*Gəlin axtaraq görək aləmdəki mövcudlar arasında zaman adlı bir varlıq var, ya yox?*” deyərək, zamanı axtarmaq istəsə, hətta əgər dünyyanın ən dahisi olsa da, milyon illər zamanı axtarsa belə, tapa bilməyəcək. Zamanı aləmin müəyyən bir hissəsi olaraq aləmin digər komponentləri ilə bir sıradə hesab edib, onu mikroskopla, yaxud teleskopla və ya laboratoriyada təcrüb-

bə aparmaqla axtarmaq istəyən şəxs əbədi olaraq axtarsa da, tapa bilməyəcək, axırda da yorulub deyəcək ki, zaman yoxdur (məkan məsələsi də bu qəbildəndir).

Amma əgər bir şəxs məsələyə əvvəldən düzgün yanaşsa və zamanı aləmin komponentlərindən biri kimi yox, aləmin cəhətlərindən biri kimi araşdırmaq istəsə, onda məsələ fərqli olacaq. Yəni bu şəkildə yanaşmalıdır ki, ətraf aləmdə gördüyüümüz – en, uzunluq və hündürlüyü malik – əşyalardan hər birinin, həqiqətən, “zaman” adlı dördüncü ölçüsü vardır mı? Belə olduqda o, zamanı əşyalardan ayrı olaraq yox, əşyalarla bir yerdə, əşyaların daxilində axtaracaq. Yəni o fikirləşəcək ki, “Əgər zaman mövcuddursa, mənim varlığımın bir cəhətini təşkil edir və məndə başqa bir ölçü də vardır ki, həmin ölçü bitkilərdə, daşda, Gündəşdə də var. Beləliklə, gerçək aləmdə en, uzunluq və hündürlükdən əlavə, “zaman” adlı dördüncü ölçü də vardır”.

Əgər insanın zaman haqda təsəvvürü belə olsa, artıq onu başqa varlıqlarla bir sıradə olan bir varlıq kimi axtarmayacaq, əksinə, bilmək istəyəcək ki, təbiətdəki əşyaların daxilində “zaman” adlı bir cəhət (ölçü) var, ya yox?

Görün, məsələyə yanaşma tərzi nə qədər fərqlidir. Əlbəttə, gətirdiyimiz misal fikrimizi tam şəkildə çatdırır, çünkü zaman ölçüdür, Allah isə ölçü deyil. Amma məsələnin bizə lazımlı olan tərəfini çatdırmaq üçün yaxşı misaldır.

Əgər bir şəxs Allahı bütün mövcudlardan kənar bir varlıq kimi, onlarla bir sıradə axtarib tapmaq istəsə və “Daş, torpaq, hava, su, bitki mövcuddur, bu mövcudlar arasında Allah adlı başqa bir varlıq da mövcuddur, yalnız bu fərqlə ki, o, gözlə görünmür, başqları isə görünür.” –

deyərək düşünsə, məsələnin qoyuluşunda əvvəldən səhvə yol vermiş olar. Yəni belə bir şəxs Allahı olduğu kimi təsəvvür etməmişdir. Əgər aləmdə Allah adlı bir varlıq varsa, o, başqa varlıqlarla bir sıradə belə bir məhdud varlıq ola bilməz. Əksinə, o, elə varlıq olmalıdır ki, Quranın təbiriincə desək:

*“Siz harada olsanız, O sizinlədir”.*¹

*“Əvvəl də, axır da, zahir də, batın də Odur. O, hər şeyi biləndir”.*²

Allah haqqında bundan daha aydın, daha gözəl ifadə tapmaq mümkün deyil. Allah varlıqların əvvəli və sonu deməkdir; elə bir varlıq ki, bütün varlıqlar Ondan qaynaqlanmışdır və Ona tərəf qayıdacaqdır.³

Bir sözlə, tövhid mövzusunda ən başlıcası məsələnin düzgün şəkildə qoyuluşudur. İnsan əvvəldən bilməlidir ki, *“Ona bənzər heç bir şey yoxdur”*,⁴ *“Yenilməz qüvvət sahibi olan Allah Ona aid edilən sıfətlərdən tamamilə uzaqdır”*.⁵ İnsan zehnində Allah haqqında təsəvvür yaradarkən əvvəldən “Subhanəllah” və “Allahu əkbər” anlayışlarını nəzərdə tutmalıdır. “Subhanəllah” təbiri Allahın bütün nöqsanlardan uzaq olduğunu ifadə edir, “Allahu əkbər” isə Allahın vəsf olunmaqdan daha üstün və daha uca olması deməkdir.

¹ Hədid, 4

² Hədid, 3

³ “Rum” surəsinin 7-ci ayəsində axırət haqqında belə buyurulur ki, bəzi insanlar zahirdə görünən dünya həyatından xəbərdardırlar, bu növdən olmayan axırətdən isə xəbərsizdirlər. Odur ki, Qurani-kərimə görə, dünya ilə axırət arasındaki əlaqə zahir-batin əlaqəsidir.

⁴ Sura, 11

⁵ Saffat, 180